

Pu-pu ^{Joan. 80}extra

D. L. PM-13-1980

Cada número
net i esporgat:

25 pessetes.

ANY I

NUM. 2

LLUBI, FEBRER DE 1.980

Aquest número
tall tirat, i arreu:

50 pessetes.

REVISTA INDEPENDENT

SORTIRÀ A ROLLO, PER LOS PRESENTS, CADA MES

-Así aprenderán a non ter ideas

P

V-PVT

ANY I

NUMº 2 -FEBRER- 1.980

Redacció i administració:
Ca'n Biel de sa Rota.

PORTADA:::
EDITORIAL:::
CRONICA:::
UN HIMNE P'ES PU-PUT:::
EN HONOR A SANT ANTONI:::
PREGARIA PER LA LLENGUA:::
MOMENT HISTORIC ACTUAL DE MCA.:
BOTILADES:::
SANG, AMOR... - POTSER CIUTAT...
TAIZE A BARCELONA
CARTA-MODEL
TEMPS D'ENRERA
DOCUMENTS PER A LA NOSTRA HIST.:
ELS NOSTRES LLINATGES:::
SES GLOSES DES CA DE BOU:::
PU-PUT-ESCOLA:::
JUGAM, JUGAM, A...:::
CODOLADA A UN VIATGE A ROMA:::
PU-PUTADES:::
RAM DE CUINA:::
VUITS I NOUS:::
ANUNCIS, CRIDES I RECLAMS:::
ADVERTENCIES:::

CONTINGUT

Editorial

RESPOSTA MEREIXEU, GERMANS.

Diu que hi havia per Madrit un operista, dolent com ell tot sol. I diu que també hi havia un crític de Teatre, afectat de dir la veritat, i que un tota sa vida mai havia ventat cap encenser. Un dia es crític parla de s'operista damunt es paper, i li diu clar *que no sirve*. !Què fa aquell! Ja es partit fet un dimoni; va, el troba, li demana si es ell que ha escrit allò: contesta que sí; i sense més ni pus, li pega xisclet, que li fe sang i tot.

Es crític se treu es mocador, s'axuga sa sang, encén un xigarret i mirant-lo-se fit a fit, li diu:

-Bueno: ¿y ahora cantará V. mejor?

Uns ho conten així; però altres asseguren que aquell qui va pegar no era un operista, sinó un regidor de s'Ajuntament, i que s'es criptor li contestà:

-Bueno: ¿y ahora ejercerá V. mejor?

-o-o-o-

Girem fulla, i parlem un poc d'un subjecte tan consemblant a n' aquell operista, i ademés tan amic de tirar-se pedres damunt sa seva teulada, que en passar-se p'es cap que l'han agreviat, també envest la gent a bufetades i a cosses.

Qui li té enveja, que als es dit.

-o-o-o-

No l'anomenarem per nom ni per llinatge. Ningú sabrà qui es ell.

De molt mala gana remenarem aquest allioli. Però, fiets! ell és precis.

-o-o-o-

Es PU-PUT té un defecte, (cadascú té es seus): en veure un bunyol, se'n ha de riure.

Veureu que *mi hombre* fa un bunyol en públic, (jornal pagat). ¿Bunyol, en concepte només d'es PU-PUT? !Ca, no! és *ell mateix* que així ha qualificat sa seva feina. !Això és lo gran!

I com ha vist aquell bunyol, es PU-PUT no pot pus: fa una mitja rialla, i li diu bonament, no es *quatre* mots, sinó just un motet de la veritat.

I *mi hombre* pert es *compàs*; pren un *puputer* per compte seu; i sense cap mirament, sense respectar lloc ni persones, li pega a sang freda una bufetada i una cossa.

!Oh valent! Sèu, i des-sua.

¿Què n'hi haurà que ho trobaran poc a n'això que has fet? Tu digalos: -!Què facin tant ets altres!

-o-o-o-

De vegades diuen: !mirau lo que són ses *casualitats*!

Sa Redacció d'es PU-PUT se compon d'un parell de puputers cepats i rabassuts com uns Sant-Paus, d'uns quants de mitges talles, i d'un altre magret i esblanqueit, que se regoneix molt inferior a tots es polítics clàssics del món, en lo que pertoca a força material, i que just en té una mica de força (i encara gràcies) a sa punteta de sa ploma.

I justament a n'aquell esquit de puputel.lo va topar *mi hombre* per descarregar sa somada.

!Planetes, que un homo ha de corre!

-o-o-o-

Temps enrera, un periòdic de Ciutat que dirigia un homo de punys, dejectà uns regidors.

I un d'ells, en nom de tots, no va fer més que agafar sa plome - ta, i escrigué en defensa seva lo que trobà que li convenia.

Però, a vull en dia, aquest sistema ja està manat retirar; ja és massa estantís.

En qualque cosa s'ha de conèixer es progrés de sa civilització. Ara, !cop! i fora.

-o-o-o-

Diuen que *mi hombre* lo que més l'ha tret d'es solc, són estat = aquelles semblances. Això serà mentida.

!Déu alliber a tot ignorant de que li alci es ventrell o li do - ni mal de cap, lo que puguen significar unes semblances! Es un sín - toma fatal.

Noltros no el consideram a ell en aquest cas.

-o-o-o-

-Escoltau, (mos ha dit un amic nostros): Lo que jo vos dic, és que aquelles semblances duïen segona intenció. No m'ho negareu.

-Idò bono, (li hem respost); parlant clar, ets homos s'entenen. !Sí que en duïen! I si s'aludit mos prometés tenir ses mans quietes i no alçar per res del món es peus d'en terra, li diríem ara mateix

-Aquelles semblances que pareix que t'han llevat es dormir, signi - ficaven que, en concepte nostros, havies *tocat es violon*.

I res pus. ¿Ho sabs ara?

-o-o-o-

I aquesta expressió "*tocar es violon*" (hem seguit diguent a n'es nostros amic), sàpigues i entengues que cap homo del món, per prim = de pell que sia, la té per ofensiva.

I sinó, noltros *puputers*, serem es primers qui donarem exemple.

Ara n'hi ha molts que esperen que es PU-PUT farà flamada y aboca - rà un articlot de *sapos i culebras*. I en llegir això faran bo dir: que hem *tocat es violon*.

I noltros tan tranquils; farem com es d'Ervissa en dia que plou. ¿No ho sabs que fan? La deixen caure.

-o-o-o-

Bono: ara per ara, ja basta això per tornes.

De molt mala gana arreconam molt, però molt de concert que tení - em aparellat. I amb això veuràs, *ignorant* lector, que en aquest bo de món encara hi ha coses que més valdria no hi fóssin; i que també per altre part, de vegades hi ha esclats i cops que, amb àrnica i tot, no se curen en dos dies.

TOTS NOLTROS

el supuesto de que servir es bello *sexo escaballeresco* és de bona edu - cació i està manat pel Bon Jesús , suplicam a n'aquell d'es nostros = lectors que la sàpiga o la tenga , que mos faci la gràcia de facili - tar-mos una còpia, deferència que li agraïrem tota sa nostra vida.

Així podrem complaure tan simpà - tiques i monfissimes lectores i en quant a s'encantadora Doña Paule -

ta, després de besar-li es pe - us, li suplicam que mos dispen - si si aquest mes no estam per *cançons*, però li donam paraula de servir-la *dentro breve pla - zo* i contreïem amb ella un deu - te de honor.

I ja veurà prest com és una veritat allò de que *no hay pla - zo que no se cumpla ni deuda = que no se pague*.

un himne p'es

PU-PUT

La setmana passada rebérem una carta d'un mariner d'aigo dolça , contant-mos que p'es barrio que ell habita hi ha una partida de senyoretes molt guapes que amb veu angelical canten es següents=versos:

*Som ser pacífic
vestit de plomes
per pla i muntanya
molt conegut;
me pas la vida
de branque en branque
cantant alegre
PU-PUT-PU-PUT.*

*Passions violentes
no me dominen,
no tenc cap vici
ni cap virtut;
ses meues feines
és viure alegre,
sa meua ditxa
cantar PU-PUT.*

*Molts n'hi ha que amaguen
el nom que tenen.
Jo que el sabésseu
sempre he volgut.
Per això sempre
tots quants m'escolten
el meu nom saben
PU-PUT, PU-PUT.*

Això és lo únic que saben aquestes senyoretes que si les vés-siu i les sentís-siu cantar queda-riu d'un peu. Per dir-vos sa veritat, noltros no les hem vistes; però no pot manco d'esser així i

quant es mariner d'aigo dolça ho assegura per qualque cosa serà. Com elles s'estimen més cantar = aquesta cançó poètica i agradosa que no aquella porqueria de *Super, superman; super, superman I LOVE YOU* i creuen que s'himne=d'es PU-PUT és més llarg, han comissionat es mariner perquè cer-càs a damunt sa nostra revista = sa continuació.

Es bo d'homo ha perdut sa car-ta d'es navegar cercant a damunt es PU-PUT s'himne i no el troba, per tot lo qual finament s'ha dirigit a noltros per si l'hi vo-lem proporcionar.

Lo particular d'es cas és que=noltros no el tenim. Recordam sí que quant dúiem calçons curt, i compravem cacauets a n'En Caliu=sentirem aquesta poesia no recor-dam a on. En vista d'això i con

PAGINA PER RECOLLIR FIRMES
SOLICITANT LA DIMISSIÓ DEL CONSISTORI

crònica

RUMORS DE TAVERNA

polèmiques i discordants beneïdes de Sant Antoni.-

—Vaig sentir moltes conversees polèmiques i discordants sobre
ses Beneïdes de Sant Antoni, ¿què dimonis passà?

—Passà lo que nos passa sempre: que començam una cosa, de
berbes o de per riure, i no la sabem acabar. Si jo t'he de dir
sa veritat, no sé qui té raó. Lo que sé de bona font, res de co-
mentaris de carrer, és que sa Comissió Organitzadora des Coro
Parroquial Sant Feliu, des de fa ja uns quants anys, organitza-
ses Beneïdes de Sant Antoni amb so patrocini de sa Caixa d'Es-
talvis "Sa Nostra". Ja feia dos anys que celebraven aquestes
beneïdes es diumenge passat de Sant Antoni, però perquè hi ha-
via molta de gent que n'estava en desacord, gent que vol conser-
var sa tradició es dia des sant, resolgueren que tenguessin -
lloc es dijous dia 17 i es vespre abans, es foguerons; però no
trobaren xeremiers ni banda musical perquè per a uns era dia -
feiner i no podien perdre es jornal i ets altres perquè ja esta-
ven llogats a un altre poble i no podien venir. Aleshores, per
a donar més solemnitat a sa festa i fer-la més placent an es pú-
blic llubiner i visitant, cosa que és d'alabar molt, acordaren-
fer-ho es diumenge següent, dia 20 i, segons paraules d'ets or-

SE SAP: NA CONXA TÉ PRETENDENTS...

crònica

ganitzadors, amb so beneplàcit des batle. Per altra banda, es segon batle me comunica que s'Ajuntament en ple havia acordat = amb anterioritat sa celebració de dites Beneïdes per a es dia = 17, festivitats de Sant Antoni Abad, amb sa col.laboració de sa Caixa de Pensions "la Caixa".

—I no dius que es batle ja havia donat permís an es altres?

—Això és lo que me digueren ets interessats. I per ací és per on han vengut certs enfrontaments verbals que, an es meu entendre, no fan altra cosa més que dividir es poble.

—I baix es meu punt de vista, trop que s'Ajuntament hauria de fomentar es que hi hagués més comissions organitzadores per a així poder dur a millor terme totes ses nostres festes de s'any. Això llevaria molts de maldecaps an es batle i regidors, i es mateix temps tendria més gent contenta.

—I un per s'altre mos donarien més bons programes.

—Amb una paraula, jo aquí hi veig i no sé què hi veig.

—I jo trop que mai no havien d'haver menyspreat un patrocini tan valios, sabent que sa bossa de la Sala està feble i molt mala de curar.

—Déu faci que tot acabi un pau i unió i que l'any proper, si no plou com enguany, tenguem més bones Beneïdes, de bon deveres, d'aquelles com celebraven es nostres avis.

BIF

... I PRETENDENTS D'AUTORITAT.

EN HONOR A SANT ANTONI

Per ANTONI CALDES POL

P'es qui no me coneixeu,
ara me present aquí
i disposat a servir
amb lo que'm necessiteu.

Som enemic del Dimoni
i no m'hi vui atracar
i si me cerca temptar
acudesc a Sant Antoni.

He vengut a visitar
s'imatge de Sant Antoni,
que si em tempta el Dimoni
no me pugui dominar.

Sant Antoni benefu
es poble d'es llubiners,
lo mateix an es poblers
que molts de pics acudiu.

Vos ho deman per favor:
benefu es llubiners,
lo mateix an es poblers
que d'ells ho sou es patró.

Sonau sa vostra campana,
Vós que la podeu sonar,
i feis que's vostro bestid
sempre estigui per menjar
i mai estigui per gana.

Vos he demanat això
perquè ja sé que podeu,
que basta que Vós mireu
i així sempre estarà bo.

Sonau i tornau sonar,
no vos tureu de repatir
que an es poble de Llubí
hi ha molt de bestid.

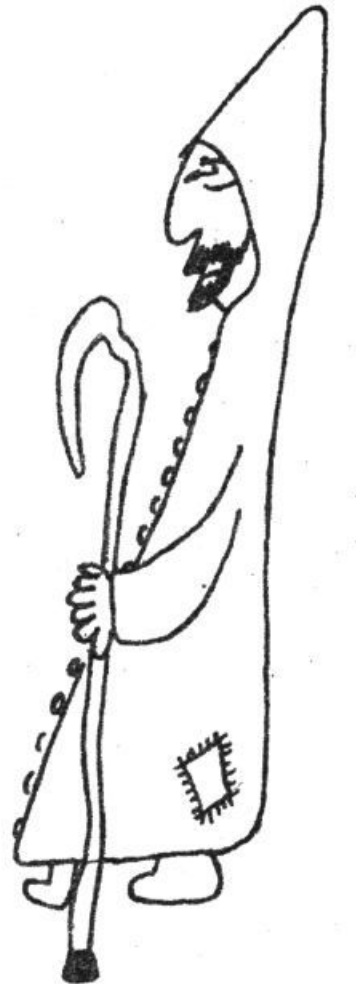
Benefu-lo, Sant Antoni,
an es poble llubiner
que entre noltros el Dimoni
no hi tengui res afer.

φ φ φ
Anirà seguint la cadena
p'es qui és nat i neixerà,
que's qui se vulgui escaufar
si se vol assegurar
que dugui llenya a s'esquena.

A Déu que's seny m'ha donat,
ses gracies li vui donar
a tota sa gent que hi ha
d'es Monte de Pietat.

Jo voldria sa resposta
de tots si vos ha agradat,
i es Monte de Pietat
és aquell qu'és de canostra.

Me podria llepar es morros
de lo que me regalau
que crec que contents estau
es de sa Caixa d'Ahorros.

(Dibuix: Toni Perelló - 9 anys.)

PREGÀRIA PER LA LLENGUA

PURIFICADA I ENALTIDA SIA,
SENYOR, LA NOBLE LLENGUA QUE ENS HEU DAT,
SIA EL MOT PLE DE GRÀCIA I D'HARMONIA
PEL LLOGARET, LA VILA I LA CIUTAT.

VÓS QUE FEU VIURE L'HERBA QUE ES MUSTIA,
VÓS QUI DONAU LA MAINA A NOSTRE BLAT,
VÓS QUI SOU FONT DE VIDA I ALEGRIA,
QUE SIA EL VOSTRE NOM SANTIFICAT!

QUE SOS LLAVIS ROSATS LA MINYONIA
NO TAQUI MAI AMB SUTZE DE PECAT,
I SIA DEL JOVENT LA GALANIA
MIRALL DE GENTILESA I DIGNITAT.

QUE ES SENTI PELS PORTALS "AVE MARIA",
I PELS CAMINS EL "DÉU SIA ALABAT",
I EL NOBLE CANT I LA PREGÀRIA PIA
MANTENGUIN DINS ELS CORS L'HONESTADAT.

VETLAU, 'ANGELS DE DÉU, SANTA MARIA,
PER LA PURESA DEL PARLAR NOSTRAT,
I A TOTA HORA, EN TOT LLOC, PER TOTA VIA,
QUE SIA EL NOM DE DÉU SANTIFICAT!

MARIA-ANTONIA SALVA

CONFIRMAT: ES BATLE DIMITIRÀ.

[illegible]

BOTILADES

O
T
I
L
A
D
E
S

-Si tu fossis batle, ¿què faries?

-Canviar tots els panys i claus de la Sala.

--oOo--

-Si tu fossis regidor, ¿què faries?

-Obra sense permís d'obres de l'Ajuntament.

--oOo--

-Què és un "centro"?

-Un forat per on passen les bombardes.

--oOo--

-Què és un polític?

-Un senyor que té una mudada per a cada ocasió.

--oOo--

-Què és crítica destructiva?

-Dir la veritat.

-I la crítica constructiva?

-Molta de sabonera i poca roba que rentar.

--oOo--

-Què és un poll entrat en costura?

-Un carabassot buit amb la bossa plena.

--oOo--

-Creus amb els homes?

-Encara mai no he vist volar cap ase.

--oOo--

EN JOAN DE SON XORMES

DESMENTIT: ES BATLE NO DIMITIRÀ.

SANG, AMOR...

T'estim més, roja sang
de tall obert, dolor
separa tendre carn,
sanglota vermell color,
més gran separació.

Glosps, no passa, suau coll
s'aferra, carnosos parets,
gargoletja ofegant,
s'endinsa, fa moll
la dona que ets,
envermelleix esquitant.

<><><><><><><><><><>

POTSER CIUTAT...

Les pedres reben la negra fosca
que s'aferra al seu entorn,
un vianant, seu, fuma una llosca,
records afluixen da cada jorn.

De la infància a la joventut,
plena de bauxa i rialles,
per anar visquent senectut,
molt abans de les despulles.

El pas per Ciutat, aparent
de grandesa, és amargat
entre carrers estrets i ciment,
sols ets insignificant, tapat.

Si arbres o flors, són poques,
si aucells, morts o engabiats,
rebenten amb truí als homes,
els reconcs íntims, violats.

Ja no queda esperança,
n'hi ha ganes de ressorgir,
només queda l'enyorança
de sempre anar o venir.

SURT VALENT
CORRE AL VENT.

BERNAT FILL DE REI

TAIZÉ A BARCELONA

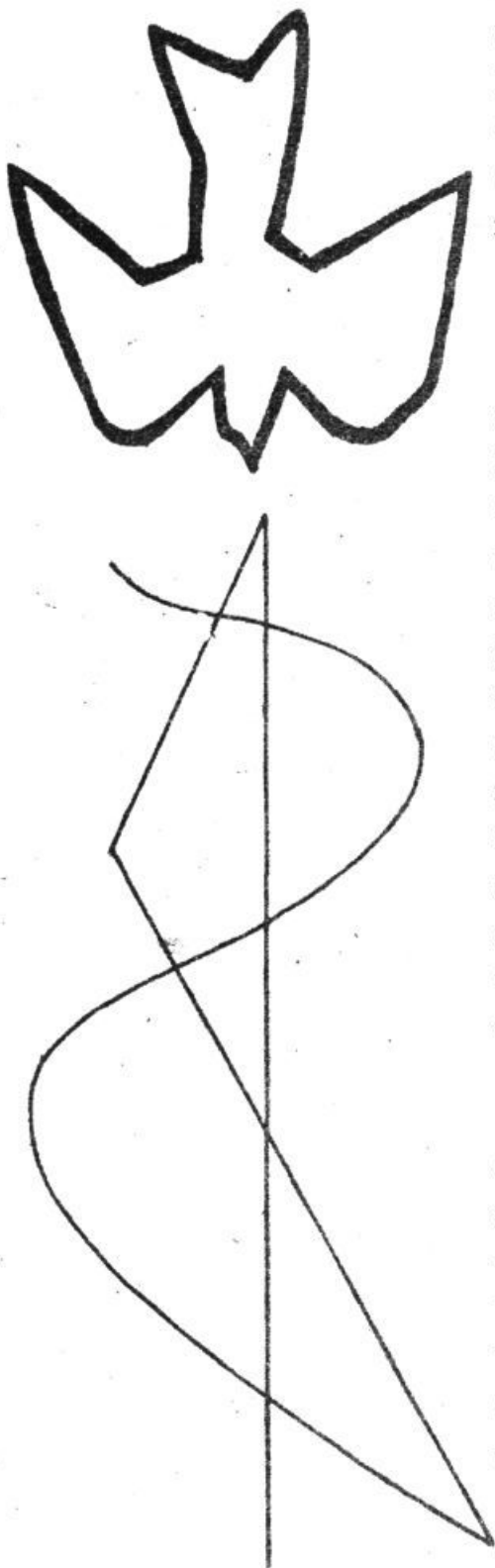
■ MÉS DE 20.000 JOVES EUROPEUS PER LA "CREACIÓ EN COMÚ"

■ Més de 20.000 joves participaren a la trobada europea del "CONCILI DELS JOVES" = celebrat a Barcelona els dies 27 al 30 de desembre. L'iniciativa d'aquest "concili" = va partir de la comunitat de Taizé que en la Pasqua de 1.970 es proposà com a objectiu la joventut i des d'aquella ocasió ha vingut realitzant trobades periòdiques que movilitzen sempre grans contingents humans

AMB ALEGRIA DINS LES MOTXILLES.

Pot parlar-se d'ambient d'alegria a la ciutat: el creat per tants de milers d'al. lots que arribaven amb les seves motxilles en trens especials o naus com la que nolie jaren els italians per acudir a aqueixes = jornades. L'organització difícil i casi im provisada, a pesar de l'improbe treball = dels responsables que no deixaren a ningú = sense una adecuada solució al seu proble = ma. Les parròquies barcelonines i de les localitats veïnades organitzaren l'acolli = da en famílies, col.legis o locals parro = quials. A les parròquies s'organitzaven ac = tes i en concret els celebrats el matí del diumenge.

Les sessions pròpies del "concili" es desenvoluparen a l'edifici gòtic de les = Reials Drassanes i a les esglèsies de San = ta Maria del Mar i Sant Agustí. Els assis = tents també participaren en les jornades a través de distintes opcions: treball en = els barris, participació en la coral o en el silenci i la reflexió personal.

En la trobada que va tenir lloc el divendres a les Reials Drassanes hi va participar el cardenal JUBANY de Barcelona, monsenyor MONCADES bisbe de Solsona i delegat de la Conferència Episcopal Tarraco-nenca per a la pastoral de Jovintut de Catalunya y monsenyor CASES = DEORDAL bisbe de Segorbe-Castelló i l'abat de Montserrat CASSIA JUST.

L'ambient de silenci, recolliment, i penombra era interromput per una suau música ambiental i unes candeles que il·luminaven tènue-ment l'habitatge. En aquest acte s'interpretaven cants, lectures bíbli-ques, estones de silenci, pregàries i prengueren la paraula, el car-denal JUBANY, el germà ROGER i Angelina CAMPS. En aquest acte es va donar a conèixer la "carta a totes les comunitats" com a text base per a la reflexió a la trobada i especialment el dissabte dia 29. La carta fou preparada per el germà Roger y un grup intercontinental = que recentment va viure durant varies setmanes a la xilena ciutat de TEMUCO.

PARTICIPAR EN COMÚ

El tema base de la carta és el "participar en comú". Vegem uns fragments:

"Al mig d'una civilització que exalta l'èxit, i el consum, lliu-rant al ser humà a l'aïllament i a la resignació, per tots els cos-tats es van fent visibles signes d'una civilització diferent. L'ale-nada de Déu atravesa a tal punt el món d'avui, que molts comencen a sortir de la passivitat per a entrar en una creació comú."

"Ens ha impresionat comprovar que, quan els cristians es tanquen en rivalitats o en la competició, poc a poc la creació comú es paral-litza. Ella dóna lloc a una tristesa, a un desconèixement recíproc = que neutralitza el millor de cada un."

"Tota comunitat es troba avui col·locada davant una alternativa : o atrevir-se a estimular una creació comú, o estancar-se en oposi-cions que tot ho immobilitzen. Per a que ens convertiguem d'estranyes en amics, per a que de desconeguts ens tornem col·laboradors i anam a lluitar amb un cor reconciliat, unificat per Crist? Es Ell qui ens interpel·la a tots: Abans d'acostar-te a l'altar, vés primer a recon-ciliar-te amb el teu germà."

"Quines són les sendes que condueixen a una creació comú?"

Hem sigut sensibles al fet de que, comunitats d'una mateixa ciu-tat o d'una mateixa regió, al dedicar temps per visitar-se passen-de l'indiferència a la comprensió, de la rivalitat a l'alegria. I quan aquestes visites es fan al voltant a una celebració del misteri pasqual, elles deixen presentir que tota creació comú supose un

viure amb Crist, la pasqua amb Jesús."

"Sense oració viva, ni hi ha creació comú..."

"El compartir els bens materials és, en efecte, una de les sendes per crear en comú..."

El dissabte va acabar amb una celebració de la Resurrecció, seguida d'una vigília d'oració. Al finalitzar es va llegir un telegrama = del Papa de salutació i coratge en la tasca de profunditzar en la comunió de fe viva i operant.

El diumenge a capvespre amb la presència també del germà Roger i un grup de 20 monjos de la comunitat de TAIZE va dirigir la pregària en pocs minuts subreixant l'acció de gràcies i el compromís a caminar cap envant i en viure per Crist sempre.

MOSSEN ROMEU

**JUBILATE
DEO**

l'opinió

Carta-Model

PERQUE ELS QUI EN SABEN POC N'APRENGUIN, I ALS QUI JA EN SABEN, L'ENVEJA LOS ROEG', PUBLICAM AQUEIXA CARTA QUE PER SOTA MÀ ENS HA ARRIBAT, FRESCA DE L'HORA, SENSE LLEVAR-LI = NI APEGIR-LI PUNT NI COMA.

SI NO HI VEIS BÉ, POSAU-VOS LES ULLERES I AFLUIXAU-VOS = EL GUARDAPITS O ELS CORDONS DE LA COTILLA.

PARAU, QUE CAU:

Madrit 10 de nero de 198.

En cantadora Pareta Poseindo del mas vivo entendimiento tomo la pluma para escribir ala muger mas querida deste mundo A.D.G. Sabrae como soi resibida tu carta por el con- duto den Tofol de cala Tia fransinaina y me soi ale grado mu choque todos los de caza sean buenos por aqui tambien somos bien buenos los tres que mos marchemos guntos del pueblo menos en Tid de can china que se caio del bastimen-

to del cuar tel y se rompio una perna a D g tepartisipo
mi felis llega da a madrit olo quepor agui llaman ala cor-
te i para res ponderte tedire que me campo mui bien y tan
bien Sabras comos toy por insistente en un capitan ge
sella ma rodrilles ques un buen Señor me paresio de buen
ombre i no me engañe pues to dome lo conpuerta empero la
capitana ensequidayame pare sio una muquer de mal parai so
por que ise un roto meenvarjo unasi lla por laca besa sien
preme en via y me ase fregar el suelo i todos los trabacos
de muquer pero io merio della i leago pordetras jutipirios
i serhya un rey pegeño sila Señora no teniese tan mal inge-
nio que sempresta reñendo y Sabras como agi no saben ablar
en mallorca y el Señor serise quan do hyoles ablo en ma-
llorca yno mentiendo nila Señora tambien y tu nols enten-
drias nunja por cablan el forastero mui entre maliado afigu-
ra te cala basa le disen el escruzado y Sin mas Sabras
queta via con prado un manton y en la cosina mentras asia
la comida meca yo dentro el fogon y todo se socorrio Sin
mas me soi alterado tan bien de lo dela truja lo que mea
ponido mucho triste nunca una des gracia es sola io en el
servizio y la truja que sea muerto; A la Tonina le di ses
que con una carta quele escrivire oi hia siran tres las
cartas quel i aure escribido iella no mea contestado masque
ados averque ase que no mescrive mas de lo que me dise so-
brel nombre que podria al quison que la perra aecho a io
me apareze que yaque suma dre es Triga ponerle trigo eslo
megor Sin mas te dir e que me soi ale grado mucho como vos
po dreis afigurar de que el zerdo deca da dia se vuelva
mas ombre aver si por esta parte seremos mas sortosos y po-
dremos al manco matar un buen puerco

que lo soi

Miquel

P.d. Dareis aspre siones amier mano y amin adre y amipa-
dre y ala Tia fransinaina y al conco en pera y ami pri-
ma y a juan de cas batsol ya losde can china y ato dos
en parti cular y tu las rezibiras ymico rason detu quer
ydo mante quet sera constante infiel asta lam huerte.
que lo soi -Miquel

Di lea mipadre qua pren da aescibir qees mui fa-
sil por que ia ves queyo no ase masque seis meses i ya
sepor la ca besa delos dedos

Solda do de lasornas del rey en clase de asis tente.

SOBRE UN ALCALDE

Hemos recibido en nuestra Redacción, quejas del Centro Republicano Federal de Llubí, lamentan de que el Ayuntamiento aun no ha acordado quitar la placa a una calle que lleva el nombre de Alfonso XIII apesar de haberselo hecho observar algún vecino, como asimismo, que las autoridades parece no quieren darse cuenta de que en España está implantada una "República de Trabajadores", lo cual quiere decir, que el nuevo régimen no ha entrado en eso. !Habrà = que hacerselo comprender!

A más, según se nos comunica también en dicho pueblo se dió hace algún tiempo una conferencia política en la que tomaban parte = personas de gran solvencia moral, tales como el Notario de Sineu, el primer teniente de Alcalde de Inca D. Antonio Mateu y otras, y al hacer uso de la palabra dicho Notario y al pronunciar las frases de "que tanto las Derechas como las Izquierdas tenían el compromiso de separar la Iglesia del Estado" como si fuera una señal convenida, fué agredido, haciéndose inmediatamente extensiva esta agresión a los demás oradores; que no sufrieron grave daño gracias a tener los directivos del Centro tomadas las medidas necesarias por temérselo y entretenerse las turbas en estropear el coche propiedad de D. Sebastián Serra en el que causaron destrozos por valor de unas 900 pesetas aproximadamente, momento que aprovecharon los oradores para ponerse a salvo, saliendo inmediatamente con gran exposición de su vida, el chofer que hace el servicio a la Estación en un coche de su propiedad, en busca de fuerzas de la Benemérita para apaciguar los ánimos que cada vez se excitaban más, sin que la autoridad principal del pueblo, que parece era secundada por el cura hiciera nada para evitarlo.

Es bochornoso que estos actos sucedan en plena vida Republicana nacida del sentir del pueblo, porque si aun existen autoridades afectas al régimen derogado deben inmediatamente ser relevadas por que una cosa es tener un ideal contrario al régimen legal constituido hoy y otra es el que un pueblo esté bajo la autoridad del = mantenedor de deste.

Los hombres de esta clase hicieron a nuestra España en nombre = de la libertad lanzando sus baterías contra la República, y es preciso acabar con ellos porque así lo reclama el pueblo.

ES PU-PUT NO TÉ FULLES...

TÉ PLONES!

documents per a la nostra història

ERMITA DEL SANT CRIST DE LA SALUT I EL REMEI

"Aquest oratori, -dice un breye manuscrito- fone edificat a costa i despeses del P. ANTONI CLADERA, Pvre., de la Missió de St. Vicens de Paul, natural de Llubí, i amb ses llimosnes que arreplegà en la vila natal i per altres bandes; a dins un tros de terra de la seva propietat, anomenat Xaball, de 423 destres.

"El 3 de septiembre de 1896 el P. CLADERA, C.M. delegado del Obispo D. JACINTO M. CERVERA, bendijo l'oratori public del Sant Cristo de la Salut i del Remei y celebró la primera de las tres misas que aquel día en su altar se ofrecieron. El domingo siguiente hubo fiesta religiosa con gran concurrencia de fieles, cantando misa mayor Mn. MATIAS COMPANY, ministrado por Mn. PEDRO J. CAMPINS (después Obispo de Mallorca) y Mn. MIGUEL MIRALLES, con sermón que pronunció Mn. GASPAR VIDAL. Fueron padrinos de la sagrada imagen -tallada por el escultor LUIS GAMES-, D. JUAN AGUILLO SERRA, y D. MAGDALENA LLOMPART CONTESTÍ.

"En este oratorio se venera también una imagen de Nuestra Señora = de los Angeles que procede del convento extra-muros de Jesús, de Ciutat. Es una imagen sagrario y en su interior se encontró una nota que decía: Día 11 de setembre de lo any 1690 daura Mestre GREGORI ALEX VALENTIA Nostra Señora de los Angeles Factor P. RAFAEL ESTRANY d'Inca i ha acullid i portada dita figura en la casa del Sr. Conte de Formiguera per los SS. D. VICENS i D. FRANCISCO FERRER DE S. JORDI per motiu d'haver derribat dit Convent. Palma, 15 d'abril de 1843.

"El año 1897 por invitación del canónigo D. GASPAR VIDAL pasaron a establecerse en el recién construido oratorio de *Llubí* los ermitaños JOSE DE LA SAGRADA FAMILIA, ONOFRE CALDES Y BELTRAN, natural de *Sa Pobla*, como superior, LEON RAMON BORRAS, natural de *Santa Maria del Camí*, profeso, y JOSE CLADERA (*Llubiner?*). Estos ermitaños procedían de la comunidad eremítico-franciscana de la histórica *Cel.la de Termelles (Pollença)*, regida por su fundador ONOFRE PRATS (antes lego de los = frailes menores por espacio de 25 años en un convento de *Amiens, Francia*,) llamándose en religión Fray ADORADOR. Estos tres citados ermitaños mientras se hacían = las obras para morada en la ermita, habitaron la casa de campo del citado Sr. VIDAL en la finca *Son Brindis*.

"Pero la permanencia de estos sencillos y laboriosos varones que profesaban la Tercera Regla de San Francisco de Asís, no fué muy larga. Por motivos que no es = del caso exponer aquí, se volvieron a la soledad de la *Cel.la pollensina* en 1900".

Mn. BARTOLOME GUASP GELABERT.

▽ ▽
▽

△
△ △

▽ ▽
▽

"A principios de 1955 se empezó una reforma inaplazable que llevó a cabo el ecónomo Mn. GABRIEL MASSANET, de la cúpula de la ermita que amenazaba ruina. Se aprovechó la circunstancia para convertir la sacristía en camarín del *Sant Cristó de la Salut i del Remei* y para ensanchar el camino de acceso a la ermita.

"Las obras realizadas fueron bendecidas por el citado ecónomo en el mismo año con ocasión de la fiesta de la ermita que se celebra el martes siguiente al domingo de Pascua de Resurrección. Por la mañana a las 9 salen de la iglesia para la Ermita el Ecónomo con capa pluvial, la escolanía y autoridades civiles y demás sacerdotes o seminaristas, procesionalmente *amb creu alçada* cantando la letanía de Todos los Santos. En la Ermita se celebra, apenas llegados, Oficio solemne que por lo reducido del templo la mayoría de fieles oyen desde la plazoleta que se extiende frente al mismo. Es costumbre al finalizar la misa comprar "polos" y *siurells*. Por la tarde el pueblo acude de nuevo a la ermita para venerar el *Sant Cristó*. En la misma tarde se celebran en el exterior diversos actos populares: bailes típicos, carreras pedestres y saltos para niños y adolescentes".

ANDRÉS LLABRÉS FELIU.

(*Corpus de Toponimia de Mallorca*, per Mascaró Pasarius.)

ES PU-PUT DE SA ROTA

PRIMÍCIA: NA CONXA ÉS SA PADRINA
DE SES FONTS... D'ES PU-PUT!

ELS NOSTRES LLINATGES

En aquest número iniciam un nou espai on volem donar a conèixer els
els llinatges més usuals a nostra comarca, i endemés d'això el seu ori
gen. Si ens oblidam de qualcun, pregam als nostres lectors que ens ho
comunicuin. Gràcies.

ADROVER o ADROER. De Adroar, "pare del poble".

AGUILÓ. Ve del cognom llatí Aquilone, diminutiu de aquila "àguila" o de aquilus, nom de color segons Piel.

AGUSTÍ. Nom de baptisme, pres de Augustinus, sant bisbe d'Hipona.

ALOMAR, ALOMA, ALUMA o OLOMAR. De Aldemar, "vell fa-
mós", que presenta la variant Oldomar en documents germà-
nics.

ALORDA. Sembla venir del topònim pre-romà Olórbite (del basc orots-bide, "camí de vadells"), que ha donat el nom Olopte (poblet de la Ceranya) i Olorda (Santa Creu d'Olor^{da}, antic municipi del Pla del Llobregat).

ALOS. Es el nom de dues poblacions de la Catalunya occidental, d'origen pre-romà.

ALOU. Del substantiu alou, "possessió de béns immobles-
lliures de serveis reals i personals", "finca posseïda amb
aquestes condicions".

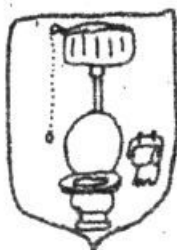

ALOY, ALOI, ELOY o ELOI. De eloy, forma francesa de Eli-gius, nom d'un sant ministre del rei Dagobert i patró dels argenters i metal·lúrgics.

ALZAMORA, D'Alsamora, nom d'un poble de la Conca, provín
cia de Lleida.

ALZINA, ALCINA, ALSINA, AUSINA, OLCINA, ONCINA, OLZINA o
OLSINA. Nom de l'arbre que fa aglans (del llatí ilicina).

AMENGUAL, ARMENGUAL o MENGUAL, Probablement de Erminga -
ud, compost de dos noms de divinitats germàniques.

AMER, Nom d'un poble del Gironès, que, si no és d'origen pre-romà, pot venir de noms personals com el llatí Amarius, derivat de Amarus, o el germànic Ismar.

(Dades d'"ELS LLINATGES CATALANS", per Francesc de B. Moll)

CONTINUARÀ EN ELS PROPERS NÚMEROS.

ES PU-PUT DE SOCA

QUI VIU COM UN CONDEMNAT
SA MORT LI ÉS UN JOIELL:
TOT HOMO QUE VIU PER ELL
ÉS COM UNA OLLA AMB CRIVELL
QUE NO L'ESTRONCA ES CORDAT.

-oOo-

D' UNA SOCA FAN ESTELLES
I D'UN TAULÓ SERRADÍS,
D'UNA PEDRA PICADÍS
I D'UN CERVELL ESTANTÍS
FAN PICAROLS I ESQUELLES.

-oOo-

NO CONFIEU AMB SA SORT
SI NO TENIU PACIENCI',
ALTRE TANT D'INTEL·LIGENCI'
SENSE GENS D'ENTRECIENCI'
PER ROBAR FINS A LA MORT.

-oOo-

DE SES PLOMES D'UN POLLASTRE
ME N'HAN DE FER UN COIXÍ,
A QUALCUN DE PER AQUÍ
LI POSARAN UN BACÍ
D'ETS ESCÀTILS D'UN ULLASTRE

-oOo-

A DAVANT ES CA DE BOU
VOS HEU DE TREURE ES CAPELL,
GLOSA FI COM UN RAMELL
I SENSE ROMPRE ES CLOVELL
VOS TREU ES VERMELL DE S'OU.

SES GLOSES

D'ES

CA DE BOU

¡ES PU-PUT PICA!

PU-PUT-ESCOLA

A N'AQUEST NÚMERO NO PUBLICAM ARTICLE DINS L'APARTAT DE PU-PUT-ESCOLA, JA QUE VOLEM DONAR PREFERÈNCIA ALS TREBALLS DELS AL.LOTS. EN ELS NÚMEROS VINENTS MIRAREM D'INCLOURE ELS TREBALLS I L'ARTICLE DONCS VOLEM SEGUIR LA CAMPANYA DESENFRENADA D'EDICIÓ D'ARTICLES.

VOLEM RECORDAR ALS NOSTRES LECTORS MÉS JOVES QUE ES PU-PUT HA D'ESSER UNA REVISTA DELS I PER ALS AL.LOTS, ENCARA QUE A DETERMINA DES PERSONES MAJORS NO ELS HI AGRADI L'IDEA.

PODEU DUR ELS VOSTRES TREBALLS A CA'N BIEL FRONTERA.

FINS DESPRÉS,

SA REDACCIO.

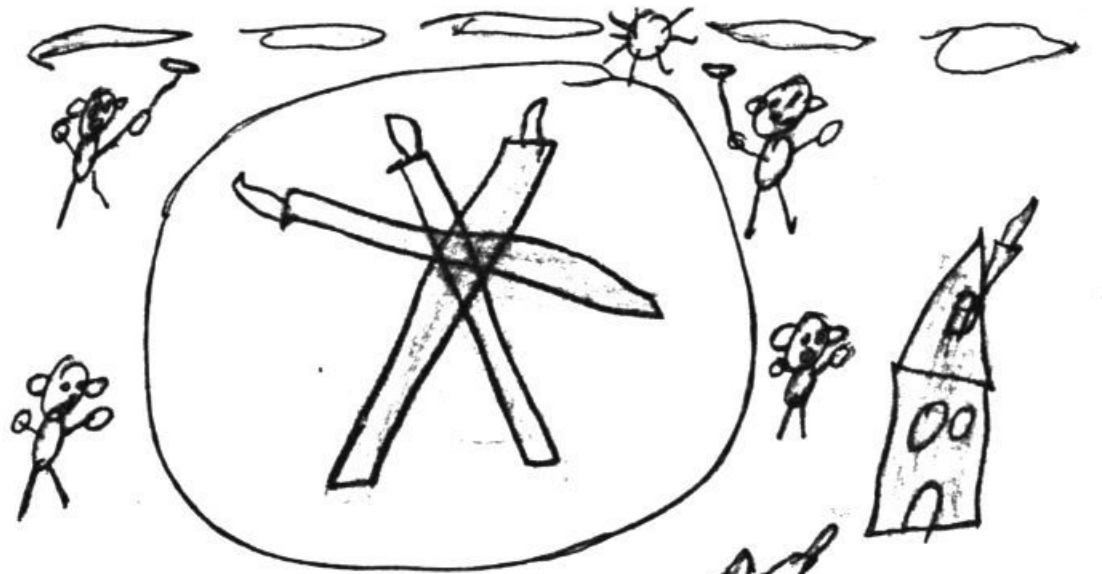
(Isabel Morell - 4 anys)

(Joana Serra - 4 anys.)

Margarida Ferreló.- 7 anys.
Rafel Ferragut.- 7 anys.
Francesc Oliver.- 7 anys.
Margarida Forués.- 7 anys.

RAFAEL 7 anys

JUGAM, JUGAM, A...

1. A EMBULLAR FILL

Tots els jugadors fan una correguda i qui arriba el darrer serà el "ca". Aquest es posa de cara a la paret sense mirar els altres jugadors, que agafats amb les mans i sense amollar-se mai s'embullen tant com poden d'acotats, ajaguts, agenollats, etc. passant cames i braços entre els braços i cames dels altres sense amollarse mai les mans. Quan estan ben embullats diuen: JA ESTÀ. El "ca", sense fer-los amollar les mans els ha de desembullar a tots. El primer que quedi lliure a l'altre joc ha de fer de "ca".

2. A CANONET

Treuen busos per determinar l'ordre dels que han de jugar. Posen un canó curt de canya, o una capsa de mixtos, dreta, en terra. Damunt la canya o capsa els jugadors hi posen una moneda perhom. Amb un tros de ferro, poc més o manco com una moneda, tiren des d'una retxa cap al canó. Si el primer jugador no el toma, el seu tirador ha de quedar en terra; però, si el toma, aplega totes les monedes que han quedat més aprop del seu tirador que del canó, i queden en terra totes les altres monedes, el canó i el seu tirador. Si ha d'aplegar totes les monedes, el joc ja està acabat. Si el primer jugador no ha tomat el canonet, tira el segon jugador, que fa igual que el primer. Si el primer jugador ha tomat el canó i han quedat les monedes que estan més prop del canonet que del tirador del primer, en tirar el segon jugador, aquestes seran del jugador que les tenguí més aprop del seu tirador, i tornen a quedar en terra = les monedes que han quedat més prop del canonet, el tirador i el canó. Així segueix el joc, tirant per ordre tots els jugadors. Quan s'han acabades les monedes, s'ha acabat el joc.

codolada d'un

viatge a

Roma

Au idò, ja som aquí!
Mos pensàvem no arribar
i només eren deu dies,
però mos varen bastar.
Es viatge anà molt bé,
no n'hi hagué de malalts,
llevat d'uns quants mareijos
que foren bons de curar.
Calor ne tenguérem un poc
però fou bona d'aguantar
perquè hi havia aquella aigo fresca
que era bona perquè ho era!
I què me deis des menjar?:
es macarrons i espaguettis
de millors ja no n'hi ha!
I mos ne cenaren molts,
no mos poguérem queixar;
si es migdia no bastaven,
es vespre ne tornaven dar...
I coses "guapes" !què ne vérem!...
Quines "monades" què hi ha!...
Esglésies?, no les poguérem comptar,
ni les podien comptar!
Ara que de "maleantes"...
també n'hi ha un bon grapat!
I això que mos avisaren:
"Anau alerta an es "bolsos"...
i encara no mos bastà!
De caminar, caminàrem,
i encara "menos" mal des guia
que era un homo de fiar;
si no hagués estat per ell,
aquell vespre per dins Roma,
no haguéssim sabut tornar.

Però, què és de "guapo" Roma!
amb sa Fontana de Trevi,
es Coliseu i es Vaticà
i es autobusos que no paguen...
¿no hi tornarfieu anar?
I què me deis de Venècia?
Cosa no he vista mai!
aquelles cases dins s'aigo
i tots aquells colomets...
i sa Plaça de Sant Marc!
També colcàrem en gòndola,
tot ho volguérem provar.
Ara que amb un poc de sort
no caiguérem a dins mar!
Quan ja tots mos coneguèrem,
entre una cosa i s'altra,
va ésser hora de tornar
i en Miquel va proposar
que un dia que vengués bé
mos tornàssim aplegar;
i esper que tots bons i sans
siem an aquest sopar.
Per a recordar a Itàlia
volfem fer espaguetti
però es cuiner no en sap;
esper que mos ho perdoni,
s'intenció és lo que val.
Desig que vos aprofiti
i estiguem bons molts anys
i en tornar fer altre viatge
que tots i poguem tornar.

(0) (0)
(0) (0)

Mal viatge es vi i es qui no el sap beure.

Ara diuen que noltros anam contra es mestres, s'Alcalde i s'A - juntament i està ben aprovat que a n'es final mos limitam a fer quatre bromes ignocents en més o manco sombra.

Si encara n'haurien d'estar = contents de que los treguéssim a rotlo mesclats amb un polset de prebe bo.

A no haver estat per noltros, ¿sabria es públic de Llubí que en cara són mestres Don Miquel Bonnin, Doña Margalida o la senyoreta Conxa?

¿Sabrien, ni fins i tot es mateixos diputats provincials que el Sr. Ramis es de Muro?

Ara resulta que se'n va un mes tre p'es carrer i no falta un lector d'aquesta revista, més fisonomista que ets altres, que ensenyant-lo a n'es seus veïnats, los digue:

-Aquest és es mestre que es PU-PUT deia que s'assembla a un moniato.

Lo qual sempre és un honor = quant no sigui p'es mestre a lo menys p'es moniatos.

(0) (0)
(0) (0)

Algunes persones s'han acostat a noltros demanant-mos si era veritat que Don Biel Frontera era col.laborador d'es PU-PUT.

!Ja ho crec que sí encara que paresca mentida!

Si no fos per ell ¿com sabríem noltros sa seva vida i miracles?

I no tan sols ho és, sinó = que ell seguirà sent-ho mentres que es PU-PUT diga ses veritats per més que a ell el molesti.

Tal és es seu caràcter i de caràcters així ja se'n veuen = pocs.

(0) (0)
(0) (0)

PULL UN
12% MÉS
EN SES NOTES

(0) (0)
(0) (0)

S'altra dia, no en fa molts, un senyor d'aquest poble, feia una escomesa a una revista humorística de hàbit cortó.

Si això anava per es PU-PUT, com ho hem de creure piadosament, li contestam que mai hem duit s'habit tan curt que nin - gú mos haga pogut veure darrera ¿Pot dir altre tant es nostros = confrare?

Noltros l'hi hem vist mostrar moltes vegades i sobre = molts d'assumptos, fent riure a n'es públic.

Alerta a parlar d'habits, perquè n'hi ha que el duen molt més curt que es nostros i ple de taques.

(0) (0)
(0) (0)

ROMEU AQUEST
BUI...

Còpia exacta i lletra per lletra d'es *telegrama* que han tirat =
aquesta setmana a un redactor nostre.

HOLA TIO stop QUITOS 80 stop REUNION CENTRO PARROQUIAL stop
ACUDE DIA 9-II-80 stop HA LAS 22 HORAS stop MAXIMA ASISTENCIA
stop SI NO SE PUEDE ASISTIR AVISESE OTRO QUINTO.

FIRMA: UN RROLLISTA DE stop

NOTA: NO SE CREA QUE ES BROMA.

ACUDIRE

NO ACUDIRE

TACHESE LO QUE NO CORESPONDA

LA COMISION

Le regalam a n'es coleccionistes de coses rares i curioses.
No se crea que es broma!

(0)

(0) (0)

(0)

(0) (0)

A Ca'n Guardiola d'es carrer =
Nou hi ha unes cadiretes per in-
fant, molt curioses. Anau-les a
veure, queestic segur que vos a-
gradaran.

Figurau-vos que les vos presen-
ten en forma de cadireta alta ,
per tenir s'infant assegudet a sa
taula mentres dinau.

Rodau una clavia, i queda sa
cadira transformada en balanci o
engradora.

Aquestes cadires s'assemblen =

molt a lo que són alguns lectors d'
es PU-PUT.

Escriviu coses a gust seu, i riu
en i vos alaben, i vos posen fins a
n'es niguls.

Criticau un poc es seus defectes
, i vos fan morros; i per tot escam-
pen que es PU-PUT és un paper fat.

Posau sense intenció unes parau-
les, que no signifiquen res; i no
teniu hora segura!

(0)

(0) (0)

Sentírem a n'es carrer:

"Ha corregut es rumor d'haver =
presentat sa dimissió *varios* conce-
jals d'es nostre Ajuntament".

!Ca, *hombre*! Aixó és una veu que
haurà feta corre qualcú que los vol
mal.

Per lo demés, seria prudent que
sa gent no donassen notícies com =
aquesta, així, tan a les seques. Hi
ha hagut casos en que se són mortes
algunes persones, a conseqüència d'
un atac d'alegria repentina.

(0)

(0) (0)

TRACTAT DISPOST I ORDENAT PER UN MARQUÉS MOLT INSTRUIT EN
COSES DE PALADAR I VENTRELL.

En es pròxim número, si Déu, es Director des PU-PUT i ses autoritats governatives i municipals mos ho permeten, es PU-PUT MARQUÉS vos donarà receptes de cuina, de pastissos, quemullar i licors. Avui, perquè es PU-PUT MARQUÉS encara no tenia ordenat es seu arxiu (és un poc vago), vos donarà un menú gastronòmic que sabem ben cert que vos ne llepareu tota sa mà. An es PU-PUT MARQUÉS no li demaneu doblers, té ses butxaques foradades, però de menjar bé, a posta és un marqués, li podeu demanar quesvulla.

Si no teniu molta de gana, vos recoman aquest dinar:

Començarem amb un canapè de foigras, un de caviar, un de formatge maonès i dos espàrechs de conserva amb un bon vi de Binissalem, negre. Seguirem amb ous filats i brou de tortuga de mar, amb un bon vi rosat de Felanitx. Escopinyes de Ciutadella, peus de cabrit (de cabrit de mar) i cigala des Cantàbric, tot això amb vi blanc sec de Rioja. Farem una pausa, no massa llarga, i seguirem amb un arrosset a la Americana i ofegat amb vi negre des Priorat. Continuarem amb llagosta a la Milanesa, o torrada amb maonesa, amb vi blanc ben fret, que no sia massa sec. Ara, mentre ses madones mos canvien es plats bruts de sa taula amb altres de nets, encendrem una o mitja cigarreta i farem una pausa de quinze o vint minuts i xerrarem d'ets heroics des nostres llinatges. Continuarem sa païda amb una tassa de brou ben concentrat amb menuts d'endiota o paó i acompanyat d'un vi rosat Borgonya. Llavors no mos vendrà gens malament una tallada d'anyell del Rei En Jaume (en una altra edició ja vos diré com es fa) ben regada de vi negre borgonyès. A continuació mos vendria bé un o dos talls de "roast-beef", clàsic "Birmingham", amb vi negre Gran Reserva de Binissalem. I ara, per fer bona boca, una coca anglesa a lo "Balmoral" amb un bon xampany semi-sec del Penedès. Llavors passarem an es saló on mos serviran un bon cafè, un bon conyac francès i un bon cigarro havà.

Així és i així menja es PU-PUT MARQUÉS: mai no té peresa a sa taula si hi ha bon menjar ni an es llit si s'hi colguen bones dones, però a sa feina i a s'hora de pagar...

A sa propera edició, com ja vos hem dit de tot d'una, vos posarem receptes culinàries que poden ser d'utilitat comú. I si vos interessa cap especialitat que no l'hàgim posada, demanau-la que la vos posarem sense cap altre compromís i que tanmateix vos cobrarem igual. Bon profit a tots,!

Vuits i Nous

(SOLUCIONS A LÓ D'ES NÚMERO PASSAT)

GRA D'ORDI.-

P
T A P
P A R E T
P E L
T

SEMBLANCES.-1.En que té males idees.-2.En que s'acosten.-3.En que té pell.-4. En que gruny.

PREGUNTA.-1. Molta pell.-2.Dormir de dia.

ENDEVINALLA AMB PREMI.-Es "sol", i lo mateix podem dir sa lluna= que una pilota de "foot-ball". S'especialitat que tenen ses nos tres endevinalles és aquesta. Tenen tres-centes cinquanta solucions, totes exactes.

XARADA

Sa primera és una lletra
perquè és una lletra s'A,
segona i tercera és junta,
que no és mala de tapar;
quan un homo diu mentides
és que ment i en quarta està.
Es, total, Ajuntament.

¿Qui és que l'endevinarà?

Suplicam a n'es lectors d'es PU-PUT que no pensin molt en es total, perquè total és igual, i a damunt ses panades una xarada = cau més malament que s'anissat damunt ses figues de moro.

...ooOoo...

SEMBLANCES

- 1.- ¿En què s'assembla es PU-PUT a n'es número onze?
- 2.- ¿I es qui estan gats a n'ets al.lots que van a escola?
- 3.- ¿I un llit a un homo?
- 4.- ¿I un taverner a un vicari?

...ooOoo...

PREGUNTA

- 1.- Què han de fer ses polles perquè les vagin a darrera es fadrins rics i guapos?.
- 2.- ¿Què pot fer el Senyor Alcalde per ocupar un encara un lloc més alt que es que ara ocupa?.

...ooOoo...

A TOTS ES QUE ENDEVININ AQUESTES PREGUNTES, SI SÓN HOMOS, LOS DONAREM UNA AFERRADA P'ES COLL; SI DONES, UNA BESADA EN PASSICS; SI INFANTS, UN PURO DE CAMELLO; I SI ANIMALS, EXPRESSIONS I... GRÀCIES.

DAGOBERT.

última hora

A N'ES LECTORS D'ES "PU-PUT"

—0—

Mallorquins d'es pla i de la muntanya, pagesos i ciutadans, joves i vells, pobres i rics, lletruts o ignorants que això lle gireu o sentireu llegir; a tots plegats i a cadascún !bona nit i bon'hora!

Amb aquestes paraules començarem es PU-PUT, i amb aquestes mateixes volem acabar aquest darrer número, per a llavors també fer-vos a sebre, desenfeinats lectors, lo que en profit vostro ha resolt darrerament sa Junta General ordinària d'es puputers de casta grossa.

Reunida aquests dies, amb assistència de tots es seus membres més gruixats de tei, demanaren la paraula dos d'es puputers majors, i després de fer un estirament de tot el cos i un badall de tres forcs, donaren compte:

"No hi ha res etern en el món.

Tot s'acaba, tot passa, inclús es bon i es mal humor.

Es PU-PUT començà sa seva vida amb una gran brinada; pareixia que no havia d'acabar es menuts i que tenia corda per molt de temps.

Ha viscut brostant i granant treballs de sa pròpia collita, segant dins es propis sementers o espigolant, adesiara, dins es d'es veïnats compartívols.

Més, es camp no és tan espaciós ni tan abundosa sa naturalesa, que no arrib a quedar despullat s'arbre de més esponera, sense flors es roser de més ufanía i estroncada i seca sa font més plena i brolladora."

"Es PU-PUT ha duit ses corretjades altes; ha ensenyat, ha ferit i ha fet riure. Ja sabia que alguns lletraferits se riu-rien d'ell; per això, abans d'anar perdut per dins ses fosques de sa llum pública, i en mans d'ets al.lots de s'impremta, va fer una rialla per a tots; i ses vegades que ha fet riure ha estat perquè ets homos tan carregats de toix, obrissin un poc sa boca, i es temps que xuclaven un grumet de sucre, s'empassolassin ~~dues~~ unces d'oli de *resino*. N'hi ha molts que pretenen de cames primes i de suc de cervell i nos han criticat es PU-PUT, hauria caigut de lo millor preguntar-los, com aquell beneit que feia com qui tirar-se de cap dins mar:

-Vos que hi anau en tres vegades?

A tots Déu mos ha donat sa llengo per conversar, ses mans qui més qui manco per escriure, i es peus per anar p'es tiranys que no són torts, i no per fer arguments *ad hominem*, com n'hi ha que s'ho pensen."

Tots, d'es primer fins a n'es darrer, trobarem que amb això estaven carregat de raó, tant un com s'altre; per això ara, d'avui en davant, ja no el llegireu més a n'aquest paperet, al manco, durant una temporadeta que sols Déu sap si serà curta o llarga.

Però, a pesar d'això, no vos poseu dol, ni estigueu trists ni consirosos.

Es PU-PUT no mor per ara i per a sempre. Es PU-PUT fa punt; no tanca amb pany i clau, sinó que deixa únicament sa porta empesa. Ara per ara fa un alè, i comença ja a pensar i a fer comptes, a veure quin dia serà bo per tornar-vos donar sa mica de sorpresa.

D'ara en davant, en venir un altre mes i no vos arriba es PU-PUT no digueu per això que sia mort; perquè no serà ver. Teniu paciència (que la mare priora en tenia;) i tal vegada com manco pensareu, com ja el tindreu pot ser mig oblidat, vos tornarà comparèixer de bell nou, i per ventura més clenxa feta, amb més bons arreus i més enllestit que no ara.

Avui, amb tota sa franquesa de que som capaços, deim que es PU-PUT ha acabat es doblers i ses ganes d'escriure, més es doblers que ses ganes d'escriure, així com sa benevolència d'es = públic i que se retira per un quant temps a descansar i ha es = calfar-se, de vora sa foganya de sa cuina mallorquina, fins que se torni trobar amb més delit que avui en dia.

Darrere una madura discussió amb xigarret entre i entre, va ren redactar es testament:

"LLUBINERS: a l'arribar per a mi l'hora de rendir la vida davant l'Altíssim i comparèixer davant el seu inapel.lable judici deman a Déu que m'aculli benignament a la Seua Presència, de tot cor perdon a quants es declararen els meus enemics, sens = que jo els tingués com a tals. Crec i desig no haver-ne tingut = altres que aquells que ho foren de Llubí, al que estim fins el darrer alè de la meua vida que ja s'aproxima.

VULL agrair a quants han col.laborat amb entusiasme, entrega i abnegació, en la gran empresa de fer un Llubí unit, gran i lliure. Per l'amor que sent per el nostre Poble, vos deman que persevereu en la unitat i en la pau. No oblideu que els enemics de Llubí i de la civilització cristiana estan alerta. Velau tam bé vosaltres i per a ells deposau davant als suprema interessos del Poble tota vida personal. No retrocedigueu en alcançar la justícia social i la cultura per a tots els homes de Llubí i feis d'això el vostre primordial objectiu.

Voldria, en el meu últim moment, unir els noms de Déu i de Llubí i abraçar-vos a tots per cridar junts, per darrere vegada, en els umbrals de la meua mort "¡AMUNT LLUBÍ!, ¡VISCA LLUBÍ!"

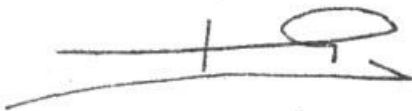
Tot això són motius per mantenir es propòsit de refermar , altre pic, sinó mos falta més envantet salut, humor i lleguda.

!Salut i a reveure!

LLUBÍ tantos...

† EL DIRECTOR

POR LA GRACIA DE DIOS.

AVUN CIST

CRIST

ENCANT

GANGA.

Una jovensana, que quant conversa fa ses *ses* siulant, moreneta, primeta, cabells tallats de davant, i que sap llegir de correguda tota casta de novel·les; s'ofereix generosament a traginar un catòlic a n'el cel, p'es camí del sant matrimoni.

Informaran a onsevulla; i feis via, que no n'hi haurà per qui en voldrà.

A preu de fàbrica, 50 per cent de *descuento*.

EXPOSICIÓ DE PINTURES.

DE PINTORS NOVELLS I JOVENSANS
QUE AMB EL TEMPS FARAN SA RETXA MÉS AMUNT

A molts de baixos i llindes de frontis nous o referits de fresco.

A LA SALA en donaran raó.

NOTA: Si aquests pintorets ara per ara no fan se retxa més amunt, és perquè no hi arriben.

ENCANT.

A sa sortida d'es sol, després d'haver anat a missa es diumenges i festes, en es portal de l'Església, se'n farà de tots els efectes produïts per s'abús d'es *polvos* i d'es *colorets* a ses cares de moltes *jamones* estentisses i no poques jovenetes = que sempre van estucades.

